

[pothosmetanoias.gr](https://www.pothosmeta.gr)

Πόθος Μετανοίας | Τι είναι ο Λογισμός;

Metanoia

6–8 Minuten

Λογισμός είναι ο λόγος που ακούγεται μέσα στη διάνοια του Ανθρώπου.

Διακρίνεται σε καλό Λογισμό και σε κακό.

Καλός είναι ο Λογισμός που περιέχει τις Εντολές Χριστού και κακός είναι αυτός που παραβιάζει τις Εντολές.

Άρα κριτήριο αξιολόγησης των Λογισμών είναι οι Εντολές του Χριστού.

Ερευνούμε λοιπόν τον Λογισμό.

Τον καλό τον αποδεχόμαστε, τον τηρούμε και τον κάνουμε πράξη.

Καρπός αυτής της εργασίας είναι ο Καρπός του Αγίου Πνεύματος, που είναι η Ειρήνη, η Χαρά, η

Αγάπη, η Πίστις, η Πραότητα, η Εγκράτεια και η Αγαθωσύνη.

Τον κακό Λογισμό τον απορρίπτουμε.

Εάν τον δεχτούμε, αμαρτάνουμε και ο Καρπός είναι η Ταραχή, η Θλίψη, η Απιστία, το Μίσος, ο Θυμός, η Φιληδονία και η Καταλαλιά.

Είναι, δηλαδή, ο Καρπός του κακού Λογισμού ο αντίθετος από τον Καρπό του καλού.

Τι σημαίνει όμως λογισμός;

Σημαίνει μικρός και σύντομος προτρεπτικός Λόγος μέσα στη διάνοια του Ανθρώπου.

Προτρέπει τη διάνοιά μας να τηρήσει ή να παραβεί τις Εντολές του Χριστού.

Ο μικρός Λόγος που ακούγεται στη διάνοιά μας σημαίνει, ότι κάποιος μας μιλά.

Όταν είναι σύμφωνος με τις Εντολές του Χριστού, αυτός που μιλά είναι ο Χριστός.

«Τα πρόβατα τα εμά της φωνής μου ακούει» (Ιω. 10, 27), λέει ο Χριστός.

Όταν είναι παράβαση των Εντολών του Χριστού, είναι ο διάβολος.

Συνεχώς μας μιλά ο Χριστός ή ο διάβολος.

Οι Λογισμοί μας προκαλούν να τους δεχτούμε ή να τους απορρίψουμε.

Όλα γύρω μας, αυτό κάνουν, μας προκαλούν να τα δεχτούμε ή να τα απορρίψουμε.

Ποιο είναι το Κριτήριο αποδοχής ή απόρριψης;
Είναι η Επιθυμία μας!

Εάν η Επιθυμία μας είναι η Τήρηση των Εντολών του Χριστού, τότε τους μεν καλούς Λογισμούς τους δεχόμαστε ως Λόγους του Χριστού, ως ενέργεια του Αγίου Πνεύματος και καρποφορούμε την εν Χριστώ Ειρήνη, Χαρά και Αγάπη.

Τους κακούς Λογισμούς όχι μόνο τους απορρίπτουμε, αλλά **ζητούμε από τον Χριστό και ερευνούμε την καρδιά μας, να μας αποκαλύψει γιατί ο Θεός επέτρεψε να έχουμε αυτή την κακή πρόταση, δηλαδή τον κακό λογισμό.**

Η αιτία πάντα είναι η αμαρτωλή Επιθυμία.

Η ζωή που δημιουργεί μέσα μας η αμαρτωλή Επιθυμία λέγεται Πάθος.

Σε αυτή την έρευνα χρειαζόμαστε Πνευματικό Οδηγό, δηλαδή Άνθρωπο με Πνευματικό

Χάρισμα πείρας, διάγνωσης και θεραπείας των Παθών.

Είναι Αξίωμα Πνευματικό, ότι δεν επιτρέπει ο Θεός να μας προσβάλλουν κακοί Λογισμοί, χωρίς να υπάρχει μέσα μας ανάλογη Επιθυμία ή Πάθος.

Ούτε δίνει καλούς Λογισμούς, χωρίς επιθυμία αρετής.

Ακόμα και η ροπή προς την αμαρτία ή την αρετή, χωρίς ενέργεια, ελκύει τους Λογισμούς.

Η Αγάπη των Εντολών του Χριστού δεν είναι μόνο κριτήριο διάγνωσης των Λογισμών, αλλά και η Θεραπεία τους.

Πώς θεραπεύουν οι Εντολές τους Λογισμούς, τις Επιθυμίες και τα Πάθη μας;

Με τη Μετανοία, που μας δόθηκε με το Βάπτισμά μας.

Τη μυστική καρδιακή προσευχή, που μας προτρέπει ο Χριστός συνεχώς να ενεργούμε, όπως ο Τελώνης:

«Γρηγορείτε και προσεύχεσθε, ίνα μη εισέλθητε εις πειρασμόν!» (Ματθ. 26, 41).

Η προσευχή της Μετανοίας προκαλείται από την Αγάπη μας στον Χριστό, που βιώνεται με την Αγάπη τήρησης των Εντολών Του.

Η Αγάπη μας αυτή μας προκαλεί πόνο, διότι δεν θέλουμε να υπάρχει μέσα μας Επιθυμία και Πάθος αντίθετο με τη ζωή των Εντολών.

Ο πόνος προκαλεί διάθεση αποβολής από μέσα μας της Αμαρτωλής Επιθυμίας και της Αμαρτίας γενικά και τότε παρακαλούμε τον Χριστό να μας συγχωρέσει και να μας θεραπεύσει από τους καρπούς αυτής της Αμαρτίας.

Η Αμαρτία μας πρώτα αναφέρεται στον Θεό και τη σχέση μας μαζί Του και βιώνεται σαν βλάβη στη σχέση και μετά ως βλάβη στη σχέση μας με τον πλησίον μας.

Η όλη αγωνία μας είναι η συγχώρεσή μας και η καρδιακή αποκατάσταση της σχέσης μας με τον Θεό και τον πλησίον μας.

Η αποκατάσταση στη σχέση μας με τον Θεό και τον πλησίον λέγεται, πνευματικά, Ειρήνη.

Η ειλικρινής Μετάνοια έχει καρπό την Άφεση των Αμαρτιών, που βιώνεται ως μυστική Ειρήνη και Χαρά πνευματική.

Με τη Μετάνοια, η ταραχή φεύγει, η Ειρήνη έρχεται και η αίσθηση Αφέσεως Αμαρτιών κυριαρχεί στη ψυχή και στο σώμα μας, σαν διάχυτη Πραότητα.

Το «Άφες ημίν τα οφειλήματα ημών» που ζούμε και η συνείδηση μας προτρέπει στο δεύτερο στάδιο θεραπείας μας, που είναι να προσφέρουμε την Άφεση Αμαρτιών που μόλις λάβαμε σε αυτούς που μας έβλαψαν και μας βλάπτουν.

Αυτό πάλι καρδιακά γίνεται για έναν – έναν και βιώνουμε προσφέροντας τη συγχώρεσή μας, την καρδιακή αποκατάσταση της Ειρήνης μαζί τους.

Αυτό το δεύτερο στάδιο Μετανοίας («ως και ημείς αφήμεν τοις οφειλέταις ημών») είναι που ολοκληρώνει την Άφεσή μας από τον Χριστό και την τελική αποκατάσταση της Αγάπης μας προς Αυτόν και τον πλησίον μας.

Η Μετάνοια είναι η διαρκής Ζωή μας ως η αποκατάσταση και θεραπεία από τη διαρκή Αμαρτωλότητά μας.

Η Αμαρτία είναι Ζωή, οι αμαρτίες είναι αποτυπώσεις αυτής της Ζωής, γι' αυτό και η

Μετάνοια ως Μυστήριο Θεραπείας είναι η Ζωή μας μέσα στην Εκκλησία και είναι συνεχής.

Η Εξομολόγησή μας στον Ιερέα γίνεται για να παίρνουμε την Άφεση των Αμαρτιών από την Εκκλησία και χωρίς αυτήν η Μετάνοια που βιώνουμε στην καρδιά μας προς τον Χριστό δεν ολοκληρώνεται, διότι όλη η θεραπεία μας γίνεται «εις Χριστόν», όταν Μετανοούμε στην καρδιά μας και «εις την Εκκλησίαν» που είναι το Σώμα Του, όταν εξομολογούμαστε στον Ιερέα.

Ο Ιερέας πρώτος βιώνει τη Μετάνοια και Άφεση Αμαρτιών, πρώτος εξομολογείται και με την Ιερωσύνη ζει και προσφέρει σε μας την Άφεση Αμαρτιών και με τη Χάρη του Θεού και την Πνευματική πείρα μας καθοδηγεί.

Η Πνευματική καθοδήγηση είναι ιδιαίτερο Χάρισμα της Εκκλησίας και δίνεται όπου το Άγιο Πνεύμα γνωρίζει, όπως λόγου χάρη στον Άγιο Παΐσιο και πολλούς Αγίους και Αγίες της Εκκλησίας.

Θα υπήρχαν Γυναικεία Μοναστήρια, εάν οι Ηγούμενες ή οι Γερόντισσες δεν είχαν το χάρισμα της Πνευματικής καθοδήγησης;

Δεν είναι απαραίτητη η Ιερωσύνη για να έχει κάποιος το Χάρισμα της Πνευματικής καθοδήγησης, όπως ο Άγιος Παΐσιος δεν ήταν Ιερέας, ούτε ο Άγιος Αντώνιος ή ο Άγιος Αθανάσιος ο Αθωνίτης. Ούτε οι Αγίες ή οι Γερόντισσες ή Ηγούμενες της Εκκλησίας!

Με τη Θεία Κοινωνία ολοκληρώνεται η Άφεση των Αμαρτιών και η ένωσή μας με τον Χριστό και την Εκκλησία.

Για να βιώνεται η ένωσή μας με τον Χριστό και την Εκκλησία πρέπει να ερευνούμε συνεχώς τους μικρούς Λόγους που ακούμε μέσα μας, να τους δεχόμαστε, όταν συμφωνούν με τις Εντολές του Χριστού θεωρώντας τους καλούς και να Μετανοούμε, όταν διαφωνούν με τις Εντολές του Χριστού, θεωρώντας τους κακούς, βρίσκοντας πάντα τις αμαρτωλές επιθυμίες μας που προκαλούν τους κακούς Λογισμούς.

Ανδρέας Χριστοφόρου